РЕШЕНИЯ

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

от 12 юли 2010 година

за разрешаване на засилено сътрудничество в областта на приложимото право при развод и законна раздяла

(2010/405/ЕС)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 329, параграф 1 от него,

като взе предвид исканията на Кралство Белгия, Република България, Федерална република Германия, Кралство Испания, Френската република, Италианската република, Република Латвия, Великото херцогство Люксембург, Унгария, Малта, Република Австрия, Португалската република, Румъния и Република Словения,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като взе предвид одобрението на Европейския парламент ,

като има предвид, че:

(1) Съюзът си е поставил за цел да поддържа и развива пространство на свобода, сигурност и правосъдие, в което се гарантира свободното движение на хора. За постепенното изграждане на такова пространство Съюзът трябва да приеме мерки по отношение на съдебното сътрудничество по гражданскоправни въпроси с трансгранично въздействие, по-специално когато това е необходимо за правилното функциониране на вътрешния пазар.

(2) По силата на член 81 от Договора за функционирането на Европейския съюз тези мерки трябва да включват насърчаване на съвместимостта на правилата, приложими в държавите-членки по отношение на стълкновението на закони, включително мерките, свързани със семейното право, които имат трансгранично въздействие.

(3) На 17 юли 2006 г. Комисията прие предложение за регламент на Съвета за изменение на Регламент (ЕО) № 2201/2003 по отношение на компетентността и за въвеждане на правила относно приложимото право по брачни дела (наричано по-нататък „предложението за регламент“).

(4) На заседанието си на 5 и 6 юни 2008 г. Съветът прие политически насоки, които отчетоха липсата на единодушие по приемането на предложението за регламент и съществуват непреодолими трудности, които правят единодушието невъзможно в този момент и в близко бъдеще. Той констатира, че целите на предложения регламент не могат да бъдат постигнати в разумен срок чрез прилагане на съответните разпоредби на Договорите.

(5) При тези обстоятелства Гърция, Испания, Италия, Люксембург, Унгария, Австрия, Румъния и Словения отправиха искане до Комисията с писма от 28 юли 2008 г., в които се посочва, че възнамеряват да установят засилено сътрудничество помежду си в областта на приложимото право по брачни въпроси, и че Комисията следва да внесе предложение до Съвета в този смисъл. С писмо от 12 август 2008 г. България отправи подобно искане до Комисията. Франция се присъедини с писмо от 12 януари 2009 г., Германия — с писмо от 15 април 2010 г., а Белгия — с писмо от 22 април 2010 г., Латвия — с писмо от 17 май 2010 г., Малта — с писмо от 31 май 2010 г. и Португалия по време на заседанието на Съвета от 4 юни 2010 г. На 3 март 2010 г. Гърция оттегли искането си. Общо четиринадесет държави-членки поискаха засилено сътрудничество.

(6) Засиленото сътрудничество следва да предостави ясна и всеобхватна правна рамка в областта на развода и на законната раздяла в участващите държави-членки и да гарантира задоволителни решения за гражданите от гледна точка на правната сигурност, предвидимостта и гъвкавостта и да предотврати „надпреварата в избора на съд“.

(7) Условията, установени в член 20 от Договора за Европейския съюз и в членове 326 и 329 от Договора за функционирането на Европейския съюз, са изпълнени.

(8) Областта на засиленото сътрудничество, а именно приложимото право при развод и законна раздяла, е определена в член 81, параграф 2, буква в) и член 81, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз като една от областите в обхвата на Договорите.

(9) Изискването за крайна мярка в член 20, параграф 2 от Договора за Европейския съюз е изпълнено, тъй като през юни 2008 г. Съветът установи, че целите на предложението за регламент не могат да бъдат постигнати в разумен срок от Съюза като цяло.

(10) Засиленото сътрудничество в областта на приложимото право при развод и законна раздяла има за цел да развива съдебното сътрудничество по гражданскоправни въпроси с трансгранично въздействие, като се основава на принципа на взаимно признаване на съдебните решения, и да гарантира съвместимостта на правилата, приложими в държавите-членки по отношение на стълкновението на закони. По този начин то благоприятства осъществяването на целите на Съюза, защитава неговите интереси и засилва процеса на интеграция, съгласно предвиденото в член 20, параграф 1 от Договора за Европейския съюз.

(11) Засиленото сътрудничество в областта на приложимото право при развод и законна раздяла е в съответствие с Договорите и с правото на Съюза и не засяга вътрешния пазар и икономическото, социалното и териториалното сближаване. То не представлява пречка пред търговията между държавите-членки, не води до дискриминация в нея и не нарушава конкуренцията между държавите-членки.

(12) Засиленото сътрудничество в областта на приложимото право при развод и законна раздяла зачита компетентността, правата и задълженията на държавите-членки, които не участват в него. Общите стълкновителни норми в участващите държави-членки не засягат разпоредбите на неучастващите държави-членки. Съдилищата на неучастващите държави-членки продължават да прилагат своите съществуващи вътрешноправни стълкновителни норми при определянето на това кое е приложимото право при развод и законна раздяла.

(13) По-конкретно засиленото сътрудничество в областта на приложимото право при развод и законна раздяла е в съответствие с правото на Съюза в областта на съдебното сътрудничество по гражданскоправни въпроси, тъй като засиленото сътрудничество не засяга никои от съществуващите от по-рано достижения на правото на ЕС.

(14) Настоящото решение зачита правата, принципите и свободите, признати в Хартата на основните права на Европейския съюз, и по-специално член 21 от нея.

(15) В засиленото сътрудничество в областта на приложимото право при развод и законна раздяла могат да се включат по всяко време всички държави-членки, в съответствие с член 328 от Договора за функционирането на Европейския съюз,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Разрешава се на Кралство Белгия, Република България, Федерална република Германия, Кралство Испания, Френската република, Италианската република, Република Латвия, Великото херцогство Люксембург, Унгария, Малта, Република Австрия, Португалската република, Румъния и Република Словения да установят засилено сътрудничество помежду си в областта на приложимото право при развод и законна раздяла чрез прилагане на съответните разпоредби на Договорите.

Член 2

Настоящото решение влиза в сила в деня на приемането му.

Съставено в Брюксел на 12 юли 2010 година.

За Съвета

Председател

S. LARUELLE